

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.010 van 8 juli 2014
in de zaak A. 208.462/X-15.726.**

In zake : Vera VRANCKEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen
en
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Mary
kantoor houdend te 1060 Brussel
Afrikastraat 92

tegen :

de POLTIEZONE HASSELT - ZONHOVEN - DIEPENBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Hofströssler
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Inne DRIESEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hugo Lamon
kantoor houdend te 3500 Hasselt
de Schiervellaan 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 april 2013, strekt tot de nietigverklaring van de “beslissing van de Politieraad van de Politiezone Hasselt - Diepenbeek - Zonhoven van 30 januari 2013, meegedeeld met een aangetekend schrijven dd. 8 februari 2013 houdende afzetting van mevrouw Vera Vrancken

als secretaris van de Politieraad van de PZ HAZODI en tot aanstelling van mevrouw Inne Driesen als secretaris van de Politieraad van de PZ HAZODI”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 14 mei 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswert heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anthony Poppe, die *loco* advocaat Emmanuel Jacobowitz en Sven Mary verschijnt voor verzoekster, advocaat Kurt Willems, die *loco* advocaat Patrick Hofströssler verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Hugo Lamon, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lankswert heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is statutair ambtenaar van het niveau A (CaLog-personeel) bij de lokale politiezone Hasselt - Zonhoven - Diepenbeek. Zij wordt op 9 januari 2001 door het politiecollege aangesteld als secretaris van het politiecollege, en op 9 april 2001 door de politieraad als secretaris van die raad.

Het politiecollege beslist op 11 januari 2010 verzoekster, die “op regelmatige tijdstippen en voor langere periodes afwezig is [...] om medische redenen”, tijdelijk te vervangen door Liesbeth Klaykens. De periode van plaatsvervanging wordt bij beslissing van het politiecollege van 27 januari 2010 verlengd.

Op 15 januari 2010 maakt verzoekster een procedure aanhangig bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Hasselt wegens pesten op het werk. Op de zitting van 27 januari 2010 wordt overeengekomen dat het politiecollege met verzoekster overleg zou plegen met het oog op een passende taak voor haar.

Het politiecollege beslist op 8 februari 2010 om haar bij maatregel van inwendige orde met onmiddellijke ingang tijdelijk te ontheffen van haar functie van politiesecretaris bij het politiecollege totdat de door haar ingestelde procedures, onder meer deze op grond van de wet van 4 augustus 1996 ‘betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk’, zijn beëindigd. Voor de duur van deze maatregel wordt verzoekster aangesteld als adviseur lokaal integraal veiligheidsbeleid van de politiezone Hasselt - Zonhoven - Diepenbeek.

Op 28 april 2010 beslist de politieraad om verzoekster tijdelijk te ontheffen van haar functie van secretaris bij de politieraad. Liesbeth Klayens wordt tijdelijk aangesteld als plaatsvervangend secretaris van de politieraad.

Bij beslissing van 17 oktober 2011 van het politiecollege wordt Liesbeth Klaykens aangeduid als secretaris van het politiecollege en worden “[a]lle vorige beslissingen van het politiecollege met betrekking tot de aanduiding van een politiesecretaris en plaatsvervangend politiesecretaris” met onmiddellijke ingang ingetrokken.

Op 30 januari 2013 neemt de politieraad de in voorliggend beroep bestreden beslissing: hij besluit Inne Driesen aan te stellen als secretaris van de politieraad en beëindigt – “voor de duidelijkheid van het rechtsverkeer” – de aanduiding van 9 april 2001 van verzoekster als secretaris van de politieraad.

IV. Ontvankelijkheid

Excepties

4. Volgens de verwerende partij moet het verzoekschrift onontvankelijk worden verklaard “bij gebrek aan belang, aangezien de door verzoekster bestreden beslissing een maatregel van inwendige orde is, waartegen geen vernietigingsberoep bij Uw Raad openstaat”. Benadrukt wordt dat de maatregel zonder rechtsgevolgen is voor de statutaire situatie van verzoekster, dat de secretaris van de politieraad wordt aangewezen en niet benoemd, dat verzoekster geen rechten kan doen gelden ten aanzien van de functie van secretaris, dat de vergoeding aan de secretaris gebonden is aan de functie van secretaris en niet aan de persoon zodat een afwezige secretaris er geen aanspraak op kan maken, dat verzoekster geen zware of drastische wijzigingen in haar werkomstandigheden bewijst, dat de bestreden beslissing geen verkapte tuchtstraf is en dat de einddatum van de tijdelijke ontheffing van de aanduiding van verzoekster als secretaris, waartoe de politieraad op 28 april 2010 besloot, nog niet in zicht was.

5. Ook de tussenkomen de partij is van mening dat de bestreden beslissing niet ontvankelijk bij de Raad van State kan worden bestreden.

Beoordeling

6. De bestreden beslissing ontnemt verzoekster niet slechts tijdelijk, maar voorgoed de functie van secretaris van de politieraad, waarin zij overeenkomstig artikel 29 van de wet van 7 december 1998 ‘tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus’ op 9 april 2001 door de politieraad werd aangesteld en waarvoor haar een vergoeding was toegekend.

Dat, zoals de verwerende partij opmerkt, de taak van secretaris van de politieraad beperkter is dan die van de gemeentesecretaris of dat verzoekster nog andere taken in de politiezone overhoudt, belet niet dat als zodanig de bestreden beslissing daadwerkelijk ingrijpt in haar rechtstoestand: zij verliest definitief het voordeel van de betrokken aanduiding en de mogelijkheid om de ermee verbonden vergoeding te genieten. De omstandigheid dat verzoekster “geen verworven recht” op de aanduiding als secretaris van de politieraad kan doen gelden, maakt het niet onbeduidende verlies dat de bestreden beslissing haar doet ondergaan, er niet minder reëel om.

7. De conclusie is dat de bestreden beslissing ontvankelijk voor de Raad van State kan worden bestreden en dat verzoekster een voldoende belang heeft bij het voorliggende beroep.

De exceptie wordt verworpen.

V. Derde middel

Standpunt van de partijen

8. Verzoekster leidt een derde middel af uit de schending van de hoorplicht, doordat de bestreden beslissing haar een nadeel toebrengt en zij niet gehoord werd over het voornemen om haar definitief te ontheffen van de functie van secretaris van de politieraad. Nochtans werd door een van de leden van de politieraad terecht de vraag gesteld of dat niet diende te gebeuren.

9. In de memorie van antwoord reageert de verwerende partij dat de bestreden beslissing een maatregel van inwendige orde is, zodat de vraag naar de verplichting om verzoekster te horen niet aan de orde is:

“De bestreden beslissing werd op geen enkele wijze genomen omwille van het gedrag van verzoekster. De politieraad heeft enkel feitelijk vastgesteld dat zij gedurende een te lange periode op een plaatsvervangend politiesecretaris beroep moest doen aangezien verzoekster langdurig aanwezig [lees: afwezig] was, en heeft bijgevolg een andere politiesecretaris aangeduid in het belang van de dienst zodat de politieraad opnieuw kan beschikken over zowel een politiesecretaris, als een plaatsvervangende politiesecretaris. Met het gedrag van verzoekster heeft die beslissing bijgevolg geen uitstaans.”

Ten slotte wijst de verwerende partij erop dat verzoekster geen verworven recht op de functie van secretaris heeft en dat de aanduiding van de secretaris geen benoeming is.

10. Volgens de tussenkomende partij moet een bestuurde worden gehoord als de overheid het voornemen heeft een ernstige maatregel te nemen die zijn belangen zwaar aantast en als de maatregel gebaseerd is op een gegeven dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend. Te dezen zou aan geen van die voorwaarden voldaan zijn, en “zeker niet” aan de tweede voorwaarde.

11. In de laatste memorie doet verzoekster nog gelden dat haar afwezigheid niet als een louter objectief gegeven mag worden beschouwd. Haar

afwezigheid werd, volgens haar, “georganiseerd” door de verwerende partij, die deze afwezigheid vervolgens als motief heeft aangewend.

12. Van haar kant geeft de verwerende partij in de laatste memorie te kennen dat de langdurige afwezigheid van verzoekster in aanmerking werd genomen als een objectief gegeven, dat voor eenvoudige constatering vatbaar is.

Beoordeling

13. Nadat verzoekster eerder tijdelijk ontheven is van haar functie als secretaris van de politieraad, strekt de bestreden beslissing ertoe haar aanduiding als secretaris definitief te beëindigen.

Uit het gezegde in randnr. 6 volgt dat deze definitieve beëindiging van aard is verzoeksters (rechts)situatie op een meer dan geringe wijze nadelig te raken. Niet alleen verschijnt hierdoor deze beëindiging als een voor vernietiging vatbare handeling, bovendien wijst het uit dat de beëindiging van de functie in principe een handeling is die, krachtens een beginsel van behoorlijk bestuur, slechts rechtmatig kan worden genomen indien verzoekster, eraan voorafgaand, in de gelegenheid is geweest op nuttige wijze haar zienswijze naar voor te brengen. Dat is inzonderheid het geval wanneer de voorgenomen maatregel gesteund is op gegevens over feiten met betrekking tot haarzelf.

Het is ter zake zonder belang dat de functie van secretaris waarvan de bestreden beslissing verzoekster definitief ontheft, er geen is waarin men benoemd wordt, maar alleen aangeduid, en dat verzoekster geen recht op behoud van de functie kan doen gelden.

14. Zoals de bestreden beslissing geformuleerd blijkt, is de eerste reden voor de nieuw samengestelde politieraad om definitief de aanduiding van verzoekster als secretaris te beëindigen, het feit dat zij al sinds 17 december 2009 niet meer heeft deelgenomen aan de vergaderingen van de politieraad. Het wordt in het belang van de goede werking en de continuïteit van de dienst wenselijk

bevonden om de notulering “niet steeds aan een waarnemend secretaris” over te laten.

Een tweede reden, die blijkt uit het verslag van de politieraadszitting in de eerste plaats door de korpschef verwoord is geworden, betreft de voorkeur voor een politiesecretaris “die permanent aanwezig is en de dossiers opstelt en voorbereidt en die kennis heeft van de werking van het politiekorps HAZODI”, terwijl verzoekster “langdurig afwezig is en niet betrokken is in de huidige werking van de lokale politie HAZODI”.

Deze in aanmerking genomen afwezigheden betreffen, direct, feiten in verband met verzoekster.

15. Dat niettemin de overheid niet verplicht zou zijn geweest verzoekster te horen aangezien de afwezigheden objectief vaststaan, valt de Raad van State niet bij. Al was het maar omdat de hoorplicht ook slaat op de voorgenomen maatregel en er hem geen rechtsregel bekend is die de overheid er, in geval van afwezigheden als vermeld, toe verplicht een einde te stellen aan de functie van secretaris.

Of, zoals verzoekster beweert, haar afwezigheid al dan niet door de verwerende partij “georganiseerd werd”, waardoor die afwezigheid geen beslissing tot definitieve beëindiging van haar aanduiding als secretaris van de politieraad kan verantwoorden, staat niet in de eerste plaats ter beoordeling van de Raad van State. Het is een argument dat verzoekster aan de politieraad moest hebben kunnen voorleggen alvorens die een beslissing over de zaak nam.

16. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de politieraad van de politiezone Hasselt - Zonhoven - Diepenbeek van 30 januari 2013 waarbij de

aanduiding van 9 april 2001 van Vera Vrancken als secretaris van de politieraad beëindigd wordt en in haar plaats Inne Driesen als secretaris van de politieraad wordt aangeduid.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht juli 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust